

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie wykształcenia	Liczba lat praktyki zawodowej	Uposażenie zasadnicze		Stawka dodatku specjalnego
				szczebel	kwota zł	
1	B. Pracownicy obsługi Rzemieślnik — specjalista	kwalifikacje mistrzowskie	2	A	3700	—
				B	3450	
				C	3200	
				D	3000	
				E	2800	
2	Rzemieślnik wykwalifikowany**)	zawodowe	4	A	2900	—
				B	2650	
				C	2400	
				D	2200	
3	Starszy woźny***), robotnik gospodarczy	podstawowe	—	A	2000	—
				B	1800	
				C	1650	
				D	1500	
4	Woźny, szatniarz, starszy portier	podstawowe	—	A	1650	—
				B	1500	
				C	1400	
				D	1300	
5	Portier, sprzątaczką w systemie czasowym, goniec, dozorca	podstawowe	—	A	1500	—
				B	1400	
				C	1300	
				D	1200	

*) Wykształcenie wyższe może być zastąpione średnim przy równoczesnym ustaleniu wymogów dłuższego o 4 lata stażu pracy.

***) Rzemieślnikami wykwalifikowanymi są również pracownicy, którzy nabyli kwalifikacje zawodowe w drodze szkolenia zawodowego lub co najmniej 6-letniej praktyki i wykazują się umiejętnością wykonywania prac na poziomie wymaganym od robotników co najmniej 7 kategorii przewidzianej w taryfikatorach branżowych, a rzemieślnicy-specjaliści na poziomie wymaganym od robotników 8—9 kategorii taryfikatorów branżowych.

****) Starszemu woźnemu, w razie powierzenia czynności o charakterze specjalnym, może być przyznany dodatek specjalny według stawki 13 lub 12.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1973 r. (poz. 80).

TABELA STAWEK DODATKÓW SPECJALNYCH

Stawka	Kwota w złotych	Stawka	Kwota w złotych
1	3000	8	1000
2	2600	9	800
3	2200	10	650
4	1900	11	500
5	1650	12	350
6	1400	13	200
7	1200		

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 kwietnia 1973 r.

w sprawie dodatków dla pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej.

Na podstawie art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom zatrudnionym w dziale orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej — z tytułu pełnienia

funkcji — przysługują dodatki specjalne przewidziane w załączniku nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 29, poz. 185, z 1969 r. Nr 7, poz. 59

i Nr 14, poz. 101 oraz z 1972 r. Nr 55, poz. 369) według stawek:

Lp.	Funkcja	Stawka dodatku specjalnego
1	dyrektor zespołu, Biura Orzecznictwa	6—1
2	doradca prezesa	7—2
3	kierownik sekcji w zespole	10—4
4	kierownik referatu w zespole (Biurze Orzecznictwa)	12—5

2. Arbitrowi państwowemu nie pełniącemu funkcji określonej w ust. 1 przysługuje dodatek specjalny w wysokości 650—1.650 zł.

3. Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej może przyznać arbitrowi okręgowemu delegowanemu do pracy (zatrudnionemu) w Głównej Komisji Arbitrażowej dodatek specjalny w wysokości 650 zł.

§ 2. W zakresie dodatków specjalnych do pracowników wymienionych w § 1 mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 8, 10 i 11, a do pracowników wymienionych w § 1 ust. 1 ponadto przepisy § 2 ust. 2 i § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 29, poz. 185, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101 oraz z 1972 r. Nr 55, poz. 396).

§ 3. Pracownicy wymienieni w § 1 mają prawo do nagród w wysokości i na zasadach przewidzianych w § 13 rozporządzenia powołanego w § 2.

§ 4. Tracą moc § 5; 7a, 7b i 7c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 31, poz. 185, z 1963 r. Nr 44, poz. 247, z 1964 r. Nr 38, poz. 242 i z 1966 r. Nr 35, poz. 215).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

82

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH ORAZ PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 22 marca 1973 r.

w sprawie orzekania o inwalidztwie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej.

Na podstawie art. 19 ust. 3 i art. 23d ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1959 r. Nr 12, poz. 70 i z 1972 r. Nr 53, poz. 344) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zasady orzekania o inwalidztwie.

§ 1. Inwalidą jest funkcjonariusz zwolniony ze służby w Milicji Obywatelskiej, który ze względu na stan zdrowia został uznany za niezdolnego do tej służby i jest całkowicie lub częściowo niezdolny do wykonywania zatrudnienia z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu.

§ 2. Za niezdolność do wykonywania zatrudnienia uważa się niezdolność do wykonywania zarobkowej pracy fizycznej lub umysłowej w warunkach przewidzianych dla pracowników, którzy nie są inwalidami.

§ 3. 1. Za stałe naruszenie sprawności organizmu uważa się takie naruszenie sprawności, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy według wiedzy lekarskiej.

2. Za długotrwałe naruszenie sprawności organizmu uważa się takie naruszenie sprawności, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące jednak ulec poprawie według wiedzy lekarskiej.

§ 4. 1. Przy ocenie zdolności do wykonywania zatrudnienia funkcjonariuszy uznanych za niezdolnych do służby w Milicji Obywatelskiej bierze się pod uwagę, czy i jakie prace mogliby wykonywać przy wykorzystaniu częściowej zdolności do pracy oraz posiadanych kwalifikacji ogólnych i przygotowania zawodowego.

2. Przy ocenie zdolności do wykonywania zatrudnienia inwalidów zatrudnionych w warunkach szczególnych,

specjalnych lub chronionych bierze się pod uwagę, czy zdolność ta może być zachowana wyłącznie w tych warunkach.

§ 5. Ustalenie wstecznej daty lub wstecznego okresu powstania inwalidztwa następuje na podstawie dokumentacji pochodzącej z tego okresu.

Rozdział 2

Zaliczanie do jednej z grup inwalidów i ustalanie związku inwalidztwa ze służbą w Milicji Obywatelskiej.

§ 6. Do III grupy inwalidów zalicza się funkcjonariuszy uznanych za niezdolnych do służby w Milicji Obywatelskiej, którzy są jednak zdolni do wykonywania zatrudnienia przy wykorzystaniu częściowej zdolności do pracy oraz posiadanych kwalifikacji ogólnych i przygotowania zawodowego.

§ 7. 1. Do II grupy inwalidów zalicza się funkcjonariuszy uznanych za niezdolnych do służby w Milicji Obywatelskiej, którzy są także całkowicie niezdolni do wykonywania jakiegokolwiek zatrudnienia.

2. Zdolność do wykonywania zatrudnienia w warunkach specjalnie stworzonych lub na specjalnym stanowisku pracy nie stanowi przeszkody do zaliczenia do II grupy inwalidów.

§ 8. 1. Do I grupy inwalidów zalicza się funkcjonariuszy uznanych za niezdolnych do służby w Milicji Obywatelskiej, którzy są także całkowicie niezdolni do wykonywania jakiegokolwiek zatrudnienia i ponadto wymagają opieki innej osoby.

2. Zdolność do wykonywania niektórych rodzajów zajęć w specjalnie przystosowanych indywidualnych warunkach (praca niewidomych w specjalnych dla nich przystosowanych spółdzielniach inwalidzkich, praca nakładcza in-